

فراخوان

مسئله چیست؟ امروزه ما در داخل و خارج از کشور با خیل عظیم منفردین سیاسی مواجهیم که از جریان‌های گوناگون و با تجربه‌های متفاوت و بعضاً مشترک چند نسل مبارزاتی آمده‌اند و همچون ما به عنوان مارکسیست مسئله‌شان انقلاب اجتماعی، لغو تولیدکالایی، رفع هرگونه نابرابری اجتماعی میان زن و مرد ... یا در یک کلام رهایی بشریت است. سازمان‌های سیاسی موجود امکان سازمان‌یابی افراد حول خواسته‌های فوق را فراهم نکرده و تا به امروز نشان داده‌اند که با سیاست‌های فرقه‌گرایانه و فرم‌تشیلاتی هر می‌خود باعث انفعال بسیاری از فعالین جنبش سوسیالیستی لغو کار مزدی شده‌اند، به قسمی که می‌توان گفت: ما با یک جنبش کمونیستی پراکنده و غیرمتشکل روبرو هستیم.

علاوه بر علل سیاسی و نظری به زعم ما دلیل دیگر عدم موفقیت احزاب و سازمان‌های گوناگون سوسیالیستی تاکنون شناخته شده، ساختار تشکیلاتی در روند تولید و بازتولید این احزاب و سازمان‌ها است که فرق چندانی با احزاب سیاسی بورژوایی نمی‌کند، چرا که این ساختار هر می و دارای سلسله مراتب از بالا به پایین و غیردمکراتیک با محدود کردن آزادی فردی، مقدس نمودن رهبری و دیوان‌سالاری به رابطه‌ی نامتقارن قدرت-سلطه در چارچوب تشکیلات مشروعیت می‌بخشد.

روی سخن این فراخوان با کسانی نیست که از مجرای رفرم و سازش با رژیم‌های سرمایه‌داری خواسته‌اند و می‌خواهند به تغییرات اجتماعی تحقق ببخشند بلکه با مارکسیست‌هایی است که با احزاب، سازمان‌ها، جبهه‌ها و اتحادیه‌های موجود از زوایای مختلف سیاسی، نظری و تشکیلاتی و فرهنگی توافق ندارند و خواهان فرم نوین سازمان‌یابی ضد اتوریتر مبارزات اجتماعی و طبقاتی بوده، استقلال جنبش‌های متفاوت اجتماعی هم‌چون جنبش زنان، دفاع از حقوق کودکان، اقوام، دانشجویان، هم‌جنس‌گرایان و... را به رسمیت شناخته و حل معضلات بلاواسطه‌شان را بر خلاف سازمان‌های سنتی به بعد از "انقلاب" موکول نکرده و با سازمان‌یابی برای رفع آنان مخالفت نمی‌ورزند.

با توجه به اینکه ثمره‌ی فعالیت‌های ما - مارکسیست‌های منفرد - در خارج از کشور از گذشته تا به امروز بخشاً به نفع احزاب و سازمان‌های راست تمام شده و یا در بهترین حالت در راستای سازمان‌های چپی بوده است که آنها را قبول نداشته‌ایم، پیشنهاد می‌کنیم در پی یافتن آن نوع از سازمان‌یابی‌ای باشیم که به ما امکان گفتگو و نقد سازمان‌ها و احزاب موجود در جهت یافتن وحدت سیاسی و یا هم‌رأیی Consensus را داده و توان مبارزه جمعی برای سرنگونی جمهوری اسلامی ایران را با چشم‌انداز انقلاب سوسیالیستی برای ما فراهم آورد.

مهم‌ترین نکات نقد ما به جریان‌ات موجود که از دیدگاه و بر اساس متدی مارکسیستی صورت گرفته است و می‌گیرد عبارتند از: ۱) دریافت لیبرالیستی-اکنونیستی-غیرجنسیتی از مسئله زنان و مقوله‌ی جنسیت و منوط کردن حل مسائل بلاواسطه‌ی آنان به سرنوشت انقلاب سوسیالیستی ۲) شکل سازمانی

متکی بر سلسله مراتب و انعکاس مناسبات بورژوازی حاکم در آنان یا وجود مکانیسم بازتولید رابطه‌ی سلطه‌ی در روند تولید و باز تولید آنان، ۳) خواست سلطه‌ی رهبری این احزاب و سازمان‌ها از راه تأکید بر وحدت ایدئولوژیک ۴) گرایش توتالیتار به رفع مرز فضاها (خصوصی و عمومی، ۵) عدم شرکت فعال در مبارزات بین‌المللی ضد سرمایه‌داری، ۶) وجود فرهنگ مذهبی و پدر (یا مرد) سالارانه. ۷) بیگانگی با مسائل جنبش کارگری و عدم دخالت در مسایل مبرم و موجود در آن بویژه ناتوانی در رابطه با سازمانیابی مستقل کارگران در محیط کار و در سطح جامعه.

این امر که سازمانیابی ما مارکسیست‌ها چه شکل مشخصی باید داشته باشد و بررسی اشکال و چگونگی سازمانیابی وسیع منفردین در خارج از کشور و ارائه راه حل و کار بست خرد جمعی و مشارکت همگانی را به بحث می‌گذاریم و امیدواریم از طریق ایجاد یک فوروم و انتشار یک نشریه‌ی مارکسیستی الکترونیکی به عنوان تریبون تمام مارکسیست‌ها برای پاسخ‌گویی به این پرسش و پرسش‌های دیگر بر معضلات سیاسی، نظری و تشکیلاتی جنبش و به این اعتبار بر مشکلات سازمانیابی خود فائق بیاییم.

ما به تک تک شما پیشنهاد می‌کنیم:

- در برپایی این فوروم و سازمان‌دهی نشریه‌ی خود مشارکت کنید.
- از دیگر منفردینی که در هیچ یک از اتحادیه‌های موجود شرکت ندارند و خواهان نقد رادیکال آنان در وجوه مختلف حیات‌شان هستند، دعوت کنید به این فوروم بپیوندند.
- دریافت خود از معضلات جنبش مارکسیستی ایران و راه حل آن را به ما و به دیگران در جهت تولید هم‌رأیی Consensus ارائه دهید.
- در سازمان‌دهی بحث در مورد دریافت خود و دیگران از طریق اینترنت در اتاق‌های گفتگو Chat Rooms شرکت کنید.
- پیشنهاد‌های تکمیلی و اصلاحی خود را برای ما به آدرس

hamrayy@gmx.net

بنویسید و بطور شفاهی از طریق تماس با تلفن همراه درآلمان:

0049-015205911634

به ما اطلاع دهید.

اگر چه هر روز نمی‌توان انقلاب نمود ولی تدارک انقلاب در هر لحظه میسر است!

زنده باد انقلاب!

زنده باد سوسیالیسم!

اکبر یگانه، بابک رضوانی، تقی سلطانی، داریوش آرام، سیامک شمسایی، مهران زنگنه